

گزارش کار

computer assignment 1

مصطفی کرمانی نیا

شماره دانشجویی : 810101575

سوال اول

*بخش 1:

برای این بخش تابعی زدم که سه آرگومان میگیرد: *تعداد آزمایش های برنولی انجام شده در طول ساخت هر متغیر دوجمله ای (n) ، *تعداد کل متغیرهای دو جمله ای (m) ، *احتمال رخ دادن هر کدام از مقادیر 0 و 1 در هر بار آزمایش برنولی در داخل این تابع ابتدا مقادیر ممکن برای یک آزمایش برنولی که 0 و 1 هست را ست کردم، سپس ابتدا به اندازه ی کل برنولی های مورد نیاز در ساخت کل متغیرهای دوجمله ای ($n*m$) ، از توزیع برنولی نمونه گیری کردم.

سپس با reshape کردن آرایه ی حاصل که دارای یک سطر و $n*m$ ستون بود، به یک آرایه با m سطر و n ستون، به آرایه ی all_samples رسیدم که هر سطر آن رسماً یک متغیر دوجمله ای را نشان میدهد، پس با جمع مقادیر هر سطر آن توسط تابع sum به یک آرایه ی یک سطر می رسیدیم که هر عضو آن نشانگر مجموع یک سطر از آرایه ی قبلی است و یعنی نشانگر یک متغیر دوجمله ای از نوعی که مدنظر ما است، می باشد.

```
import numpy as np

# Part 1
def sample_binomial(bernoulli_trials_count, binomial_trials_count, probabilities):
    samples_count = bernoulli_trials_count * binomial_trials_count
    results = [0, 1]

    all_samples = np.random.choice(results, samples_count, p=probabilities)
    samples_array = np.array(all_samples).reshape(binomial_trials_count,
bernoulli_trials_count )

    binomial_variables = np.sum(samples_array, axis=1)
    return binomial_variables
```

مثلاً: گرفتن 3 نمونه ی دو جمله ای که هر کدام با 500 بار تکرار برنولی با احتمال های 0.5 و 0.5 ساخته شده اند

```
bernoulli_trials_count = 500
binomial_trials_count = 3
probabilities = [0.5, 0.5]
sample_binomial(bernoulli_trials_count, binomial_trials_count, probabilities)

out : array([251, 267, 268])
```

*بخش 2:

در این بخش ابتدا یک آرایه از مقادیر p که قرار است آزمایش شوند (از 0 تا خود عدد 1، با فاصله های 0.01) ساخته و به ازای هر کدام، یک دسته ی 5000 تایی از نمونه های دو جمله ای می سازیم، در نتیجه در نهایت یک آرایه دو بعدی با 101 سطر داریم که هر سطر یک آرایه با 5000 عضو است که هر کدام یک متغیر دو جمله ای است.

```
success_probabilities = np.arange(0, 1+0.01, 0.01)
bin_samples = np.array([build_binomial_sample(
    bernoulli_trials_count, binomial_trials_count, prob) for prob in
    success_probabilities])
```

پس حالا میتوان با محاسبه ی واریانس و میانگین (امید ریاضی) هر سطر به دو روش گفته شده در سوال، به لیستی از امید ریاضی و واریانس ها برسیم که آنها را مقایسه کنیم، برای گرفتن امید ریاضی و واریانس به دو روش تئوری و عملی از توابع زیر استفاده میکنیم (منظور از binomial sample یک دسته ی 5000 تایی از متغیر های دو جمله ای است که قرار است واریانس یا میانگین دستی را روی آنها حساب کنیم):

```
def calculate_theory_variance(success_prob, bernoulli_trials_count):
    p = success_prob
    n = bernoulli_trials_count
    return n*p*(1-p)

def calculate_theory_expectation(success_prob, bernoulli_trials_count):
    p = success_prob
    n = bernoulli_trials_count
    return n*p

def calculate_practical_expectation(binomial_samples):
    return np.sum(binomial_samples)/binomial_samples.size

def calculate_practical_variance(binomial_samples):
```

```
return calculate_practical_expectation(np.power(binomial_samples -
calculate_practical_expectation(binomial_samples), 2))
```

-برای محاسبه ی واریانس و میانگین، توابع از پیش آماده ای در نامپای هم موجود بودند اما من بطور دستی حساب کردن را بهتر میدانستم، پس برای محاسبه ی امید ریاضی، از اعداد موجود در لیست متغیر های دوجمله ای میانگین گرفتم و برای محاسبه ی واریانس هم $(x_i - E_X)^2$ را برای تک تک اعضای آن لیست حساب کرده و سپس امیدریاضی (یا همان میانگین) آنها را گرفتم.

در نهایت این توابع را روی تک تک سطرهای آن آرایه ی شامل متغیرهای دوجمله ای اعمال کردم (در اینجا هم منظور از bin_sample فقط یک متغیر دو جمله ای نیست، بلکه لیستی 5000 تایی از متغیر های دو جمله ای است)

```
practical_expectations = np.array(
    [calculate_practical_expectation(bin_sample) for bin_sample in bin_samples])
theory_expectations = np.array([calculate_theory_expectation(
    prob, bernoulli_trials_count) for prob in success_probabilities])
practical_variances = np.array(
    [calculate_practical_variance(bin_sample) for bin_sample in bin_samples])
theory_variances = np.array([calculate_theory_variance(
    prob, bernoulli_trials_count) for prob in success_probabilities])
```

در نهایت برای میانگین ها داریم:

```
List of practical expectations:
[ 0.      4.967   9.9622 14.9272 20.0654 25.1702 29.9462 34.9634
 40.0576 44.9918 50.1128 55.0962 59.8474 65.0394 69.871  75.137
 79.828  85.2884 90.2168 95.051  99.7738 105.0434 110.1442 115.0964
119.9274 124.6774 130.0208 135.0668 139.8994 144.9668 150.01  155.1738
160.0826 165.0408 169.762  175.0924 180.079  184.753  189.816  194.7364
199.9434 204.9266 209.8364 214.735  219.8978 224.9714 229.8692 235.0136
239.9794 245.2196 249.8944 254.701  260.1324 265.059  269.8142 274.8012
279.9756 284.937  290.2738 294.8546 300.0142 305.2256 310.1602 315.1278
319.9524 324.9136 329.9304 334.826  340.1748 344.7302 349.8632 354.947
360.23   365.0338 369.9896 375.131  380.0508 384.9482 390.0194 395.047
399.9574 404.923  409.9056 414.928  419.8274 424.9792 429.7632 434.9826
439.8866 444.859  449.8712 454.9142 459.8732 465.0048 470.0386 475.0202
480.07   484.9934 490.0146 494.9846 500.    ]
```

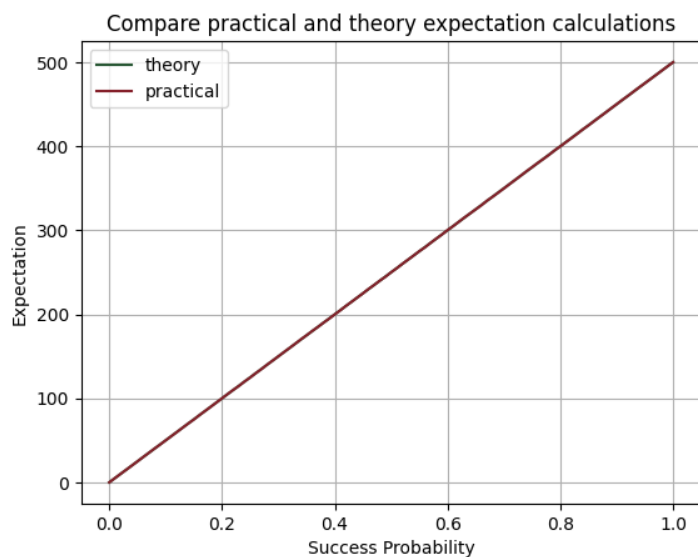
```
List of theory expectations:
[ 0.   5.  10. 15. 20. 25. 30. 35. 40. 45. 50. 55. 60. 65.
 70. 75. 80. 85. 90. 95. 100. 105. 110. 115. 120. 125. 130. 135.
140. 145. 150. 155. 160. 165. 170. 175. 180. 185. 190. 195. 200. 205.
210. 215. 220. 225. 230. 235. 240. 245. 250. 255. 260. 265. 270. 275.
280. 285. 290. 295. 300. 305. 310. 315. 320. 325. 330. 335. 340. 345.
350. 355. 360. 365. 370. 375. 380. 385. 390. 395. 400. 405. 410. 415.
420. 425. 430. 435. 440. 445. 450. 455. 460. 465. 470. 475. 480. 485.
490. 495. 500.]
```

و همچنین واریانس ها:

```
List of practical variances:
[ 0.      5.03149824  9.55406656 15.167104 18.83520576
 23.76008604 28.71958064 32.94838684 35.94826544 41.36313536
 44.25817904 49.66420224 51.55637696 56.74251504 58.93051056
 63.204719 69.07790044 69.91734396 73.88433584 75.34317504
 81.42716284 81.84202944 86.36787644 88.85970524 92.23005276
 92.08030876 96.03831104 99.29284796 100.70699196 103.15714736
104.007984 105.30578624 106.9995 115.22998684 110.63316316
111.69267164 112.98492444 118.17630876 118.56270896 119.83229596
116.91058236 120.414876 125.29535004 122.70423616 122.89696796
124.699824 122.324524 121.25625664 123.06629244 121.52380416
129.11360604 126.26236924 124.94639744 128.48013404 125.94441596
123.19763456 120.95328956 120.111975 119.80531056 123.95223616
121.60801884 116.01361404 119.759136 116.57918976 113.88268604
113.46535344 112.35480316 107.42077936 106.61943036 108.29936896
107.84910044 105.2084 100.87365436 103.91725564 97.23440316
91.85489596 91.07300224 88.01470784 83.97016476 84.44352176
81.79936576 78.24535196 74.49679856 71.89022784 66.95941504
64.80715696 60.37692544 55.57949184 52.68978044 49.329596
45.136864 42.502711 36.523079 32.23058556 27.89310876
24.034599 19.01930716 14.08912444 9.75275036 4.998991
0. ]

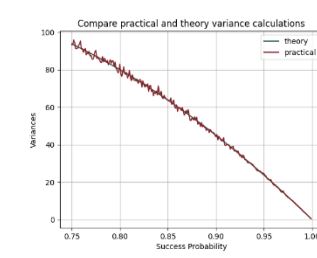
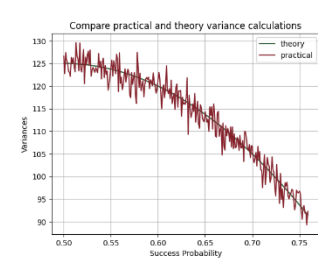
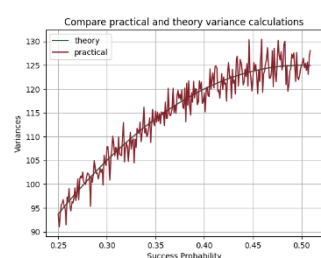
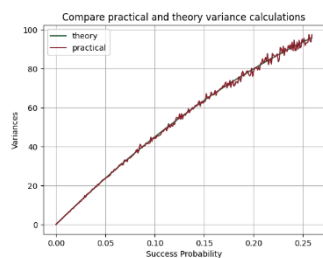
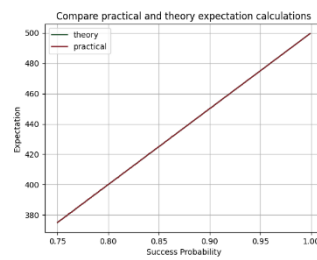
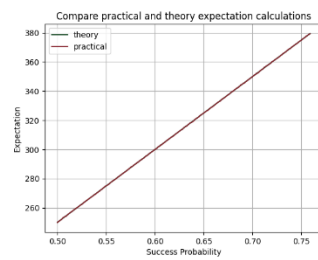
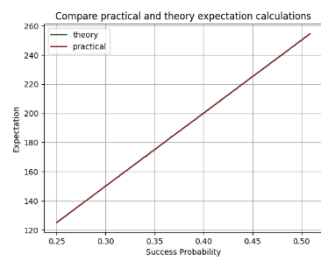
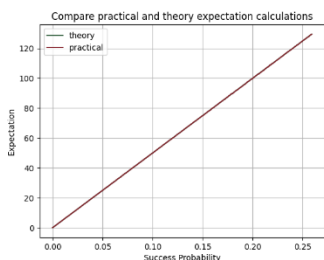
List of theory variances:
[ 0.      4.95  9.8 14.55 19.2 23.75 28.2 32.55 36.8 40.95
 45. 48.95 52.8 56.55 60.2 63.75 67.2 70.55 73.8 76.95
 80. 82.95 85.8 88.55 91.2 93.75 96.2 98.55 100.8 102.95
105. 106.95 108.8 110.55 112.2 113.75 115.2 116.55 117.8 118.95
120. 120.95 121.8 122.55 123.2 123.75 124.2 124.55 124.8 124.95
125. 124.95 124.8 124.55 124.2 123.75 123.2 122.55 121.8 120.95
120. 118.95 117.8 116.55 115.2 113.75 112.2 110.55 108.8 106.95
105. 102.95 100.8 98.55 96.2 93.75 91.2 88.55 85.8 82.95
80. 76.95 73.8 70.55 67.2 63.75 60.2 56.55 52.8 48.95
45. 40.95 36.8 32.55 28.2 23.75 19.2 14.55 9.8 4.95
0. ]
```

✱ بخش 3 :

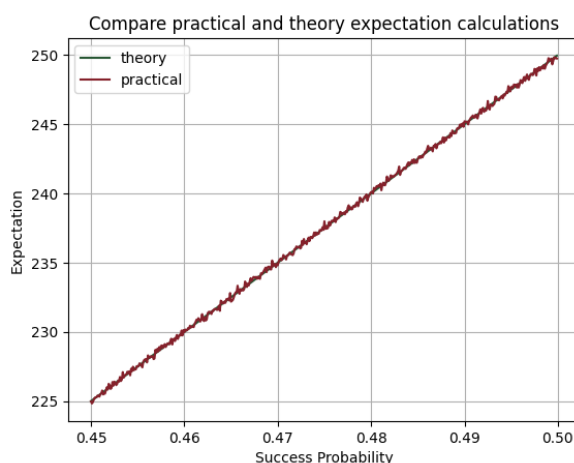

*بخش 4:

چون میزان نویز محاسبه ی دستی بسیار کم است، در نمودار های کلی بخوبی مشخص نمیشود(مخصوصا برای امید ریاضی ها) در نتیجه تصمیم گرفتم برای بهتر مشخص شدن تفاوت محاسبه ی دستی و تئوری و تحلیل دقیقتر این مقادیر در بازه های مختلف p ، اولاً گام های تغییر p را افزایش دهم و بجای تغییر 0.01 در هر مرحله، 0.001 در هر مرحله آنرا زیادتر کنم، همچنین نمودار را بجای نمایش در بازه ی 0 تا 1 برای p ، در زیربازه های 0 تا 0.25 و 0.25 تا 0.5 و 0.5 تا 0.75 و 0.75 تا 1 نمایش دهم:

برای دیدن دقیقتر نویز در میانگین، یکبار با گام های 0.0001، نمودار را بین 0.45 تا 0.5 رسم کردم:

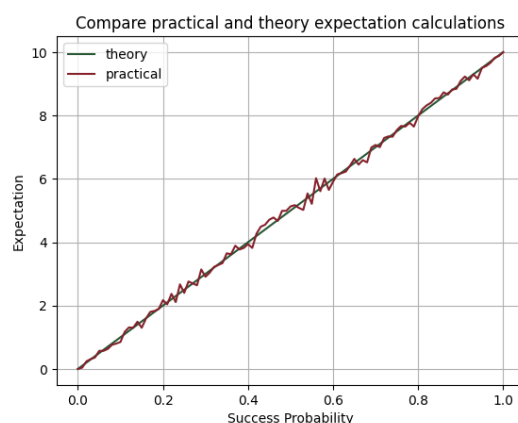
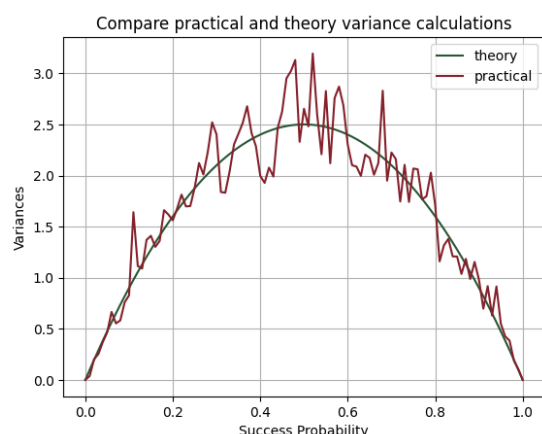

نکته اینجاست که در واریانس، میزان نویز در اطراف $p = 0.5$ بیشتر میشود و در کل هم میزان نویز در واریانس بیشتر است و دلیل افزایش نویز واریانس در اطراف $p = 0.5$ این است که ما به هر حال مقداری خطا داریم، اما با افزایش مقدار خود واریانس در نزدیکی 0.5 (زیرا هر چقدر احتمال موفقیت و عدم موفقیت در

برنولی ها نزدیک به هم باشد، پراکندگی مقادیر متغیر دوجمله ای هم بیشتر است و واریانس زیاد میشود)
مقدار خطای محاسبه ی دستی آن هم بیشتر میشود که طبیعی است.

از طرفی دلیل زیادتیر بودن تفاوت در واریانس ها نسبت به تفاوت میانگین ها هم این است که اولاً در محاسبه ی واریانس یکبار داریم امیدریاضی را هم حساب میکنیم، در نتیجه در هر محاسبه همزمان هم خطای محاسبه ی امید ریاضی را داریم و هم موقع محاسبه ی اختلاف مقدار متغیر تصادفی با امیدریاضی آن خطا داریم، همچنین چون نهایتاً به توان دو میرسانیم اعداد را و جمع میزنیم، توان دوم خودش عامل بولد کردن این خطا ها میشود.

در نهایت هم بنظر هم یکی از دلایل کم بودن تفاوت مقدار دستی و تئوری امید ریاضی، زیاد بودن تعداد نمونه های ما است، مثلاً اگر تعداد نمونه های دو جمله ای را از 5000 به 100 برسانیم و هر کدام هم بجای 500 آزمایش برنولی شامل 10 آزمایش برنولی باشند، همزمان هم تعداد مقادیر ممکن برای دو جمله ای کمتر میشود و هم تعداد نمونه های دو جمله ای کم میشود و این باعث میشود خطای عملی و تئوری(ایده آل) بیشتر نمایان شود:

سوال دوم

*بخش 1:

در وهله ی اول پارامتر های توزیع پواسون و نرمال معادل با توزیع دو جمله ای گفته شده را می یابیم:

```
Probability = 0.008
Num_of_bernollies = 250
poisson_mu = Probability * Num_of_bernollies
normal_mean = Probability * Num_of_bernollies
normal_var = Probability * (1-Probability) * Num_of_bernollies
```

حالا با مقدار دهی به متغیر `samples_count` مشخص میکنیم چه تعدادی نمونه ی دو جمله ای میخواهیم بگیریم و بررسی کنیم.

حالا برای بررسی PMF و PDF برای توزیع های دو جمله ای و پواسون و نرمال، دو راه داریم:

-یک روش این است که توسط کلاس `numpy.random.(binomial,poisson,normal)` بیاییم و به اندازه ی `samples_count` نمونه ی تصادفی بگیریم، سپس یا بطور ریاضیاتی و با توابع دستی، مقدار PMF یا PDF حدودی را بدست بیاوریم، که در این صورت محاسبات ما کاملا وابسته به مقادیر تصادفی دریافت شده هستند و رسما با هر بار ران کردن کد، به نمودار های متفاوتی میرسیم(البته تفاوت ها قاعدتا کوچک است و با افزایش `samples_count` تقریبا بی تفاوت میشوند. نام این روند را روش 1 میگذاریم که بنظرم روش بهتری است چون رسما داریم PDF یا PMF را با TRAIN کردن نمونه ی تصادفی مان میسازیم

-یک روش دیگر این است که یکسری `test_values` تعریف کنیم مثلا بوسیله ی تابع `np.arange` و سپس توسط توابع موجود در کلاس `scipy.stats` مثل `norm.pdf` و `poisson.pmf` بطور تئوری به توابع توزیع آنها برسیم و همان را هم رسم کنیم.در نتیجه چون این توابع بطور تئوری مقدار PDF و PMF را حساب میکنند و مقادیر ورودی و اولیه ی ما نیز ثابت هستند و همان هایی هستند که توسط `np.arange` یا `np.linspace`(برای حالت پیوسته) تولید شده اند، پس هر چقدر که کد را ران کنیم، نتیجه ثابت است اما باز هم با تغییر دادن `samples_count` میتوانیم بررسی های خود را مبنی بر اینکه کدام تقریب بهتر است انجام دهیم. که نام این روش را هم روش 2 میگذارم

در نهایت من هر دو روش را استفاده کردم و بصورت زیر عمل کردم:

-در ابتدا برای هر سه حالت، 3 تا `plot` میخواهیم بکشیم. ابتدا برای پواسون و نرمال از روش 2 استفاده میکنم یعنی یکسری مقدار گسسته و (تقریبا) پیوسته در حدودی که مدنظرمان است تولید میکنم و سپس به توابع PMF و PDF میدهم که `plot` ها را رسم کنند:

```
discrete_test_values = np.arange(
    0, Probability * Num_of_bernollies + 3*normal_standard_deviation)
continuous_test_values = np.linspace(
    0, Probability * Num_of_bernollies + 3*normal_standard_deviation)
```

```
ax.plot(discrete_test_values, poisson.pmf(discrete_test_values, poisson_mu),
        color='#85212b', label='Poisson Distribution')
ax.plot(continuous_test_values, norm.pdf(continuous_test_values, normal_mean,
normal_standard_deviation),
        color='#f2c24b', label='Normal Distribution')
```

(در باب رنجی که `test_values` در آن قرار میگیرند دستان باز بود اما طبق دانشی که از حدود مقادیر در توزیع نرمال داریم و میدانیم حدودا بین $\mu \pm 3\sigma$ قرار دارند، ترجیح دادم همین بازه را در `plot` رسم کنم. برای کف بازه هم که میدانیم مقدار توزیع دو جمله ای منفی نمیشود اما خب نرمال ممکن است منفی بشود پس کشیدن آن نکته ای نداشت)

اما برای دو جمله ای تابعی زدم که به روش 1 و بطور کاملا دستی بیاید و نسبت به سمپل هایی که داریم، PMF را برای توزیع دوجمله ای محاسبه کند:

```
def calculate_prob_of_binomial_x(x, binom_sample):
    return sum(binom_sample == x)/samples_count

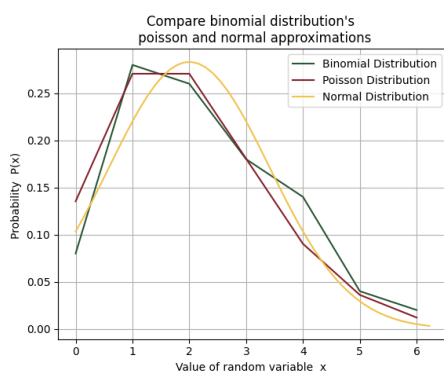
binom_sample = np.random.binomial(
    Num_of_bernollies, Probability, samples_count)
binomial_probs = np.array([calculate_prob_of_binomial_x(t, binom_sample)
                           for t in discrete_test_values])
```

و سپس همانند قبلی ها آنرا رسم کردم:

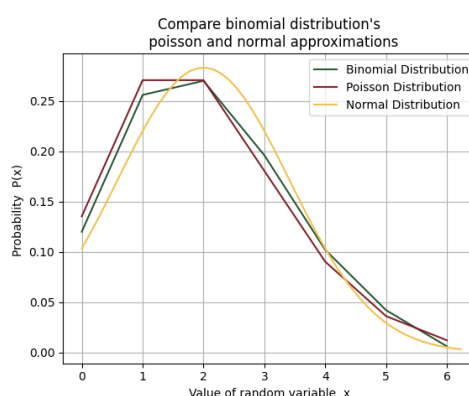
```
ax.plot(discrete_test_values, binomial_probs,
        color='#285734', label="Binomial Distribution")
```

در نهایت توسط این روش برای تعداد نمونه های مختلف به این نتایج میرسیم:

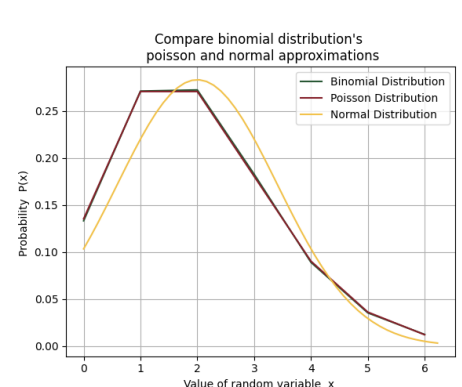
Samples_count = 50

Samples_count = 500

Samples_count = 50000

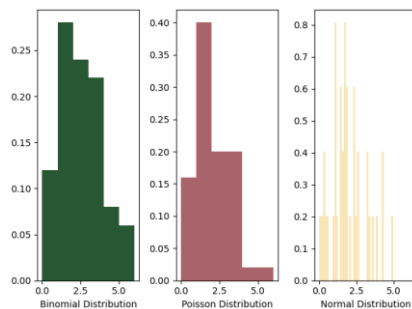
مشخص است که توزیع پواسون مخصوصا با افزایش نمونه ها بسیار تقریب بهترین است.

-چون دقیق نمیدانستیم همچین چیزی مدنظر سوال است و یا مدنظرش است که از روش اول برویم برای محاسبه ی احتمال ها، یکبار هم بوسیله ی تابع `axis.hist` همین چیزها را بصورت هیستوگرام و البته به روش اول و با محاسبه ی کاملاً دستی تمام مقادیر احتمال انجام دادیم، یعنی هر دفعه که برنامه ران میشود یک دسته نمونه ی جدید گرفته شده و PDF و PMF آنها محاسبه شده و هیستوگرام ها رسم میشوند:

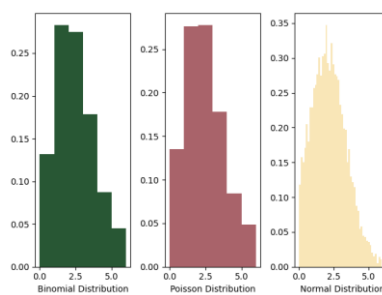
```
fig, ax = plt.subplots(1, 3)
ax[0].hist(np.random.binomial(Num_of_bernollies, Probability,
                               samples_count), discrete_test_values, density=True, color='#285734')
ax[1].hist(np.random.poisson(poisson_mu, samples_count),
            discrete_test_values, alpha=0.7, density=True, color='#85212b')
ax[2].hist(np.random.normal(normal_mean, normal_standard_deviation,
                              samples_count), continuous_test_values, alpha=0.4, density=True,
            color='#f2c24b')
ax[0].set(xlabel="Binomial Distribution")
ax[1].set(xlabel='Poisson Distribution')
ax[2].set(xlabel='Normal Distribution')
```

نتایج این روش نیز همانند قبلی شده که برای مقادیر مختلف `samples_count` عبارتند از:

Samples_count = 50

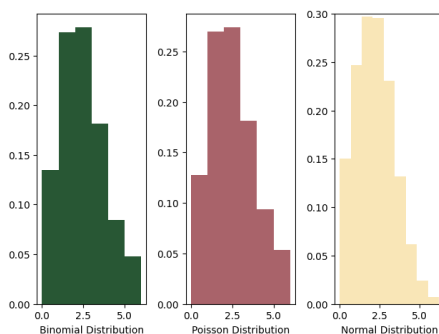

sample_count = 5000

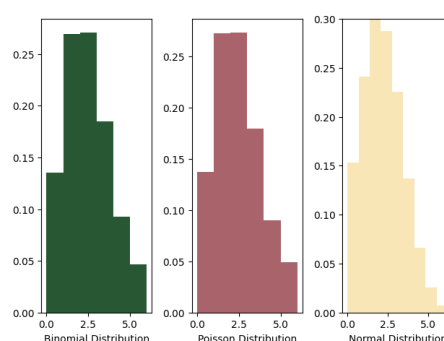

برای بهتر شدن مقایسه میتوان در `linespace` ای که برای متغیر نرمال تعریف کرده ایم، تعداد متغیر ها را فیکس کنیم روی مثلاً 10 تا، تا با محاسبه ی احتمال بین هر دو عددی که رویش یک ستون هیستوگرام کشیده شده است، شکل هیستوگرام نرمال هم به شکل های گسسته نزدیک تر شود و مقایسه راحت تر شود:

sample_count = 5000

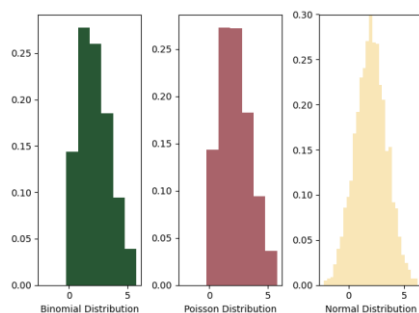

samples_count = 50000

*بخش 2:

اکثر تحلیل ها را در بخش قبلی نوشتیم اما نتیجه ی کلی این است که در زمان هایی که همانند این مثال، یک توزیع دوجمله ای داریم که در آن همزمان هم p کوچک است و هم n بزرگ است بطوریکه حاصلضرب np یک عدد از بازه ی حدود 1 تا 10 است، در حالت تئوری همیشه و در حالت عملی وقتی تعداد نمونه هایمان زیاد باشند، تقریب زدن توزیع دو جمله ای با توزیع پواسونی با پارامتر np تقریب بسیار خوبی است که همانطور که در `plot` و هیستوگرام های روش های تئوری و عملی من مشخص بودند، در نمونه های زیاد رسماً معادل با توزیع دو جمله ای میشود جوابمان. در تعداد نمونه های کم هم اگر بخواهد نویزی اتفاق بیوفتد، در اطراف میانگین است زیرا کلاً مقدار $P(x)$ زیاد است و باز هم درصد نویزی که هست، همان مقدار است که در جاهای دیگر است ولی اینجا بیشتر به چشم می آید. از طرف دیگر توزیع نرمال در نقطه ی پیکش از دو توزیع دیگر بیشتر است و همچنین برخلاف دو توزیع دیگر بوضوح در مقادیر منفی هم ناصفر میشود که اگر بازه ها را جابه جا کنیم مشخص است:

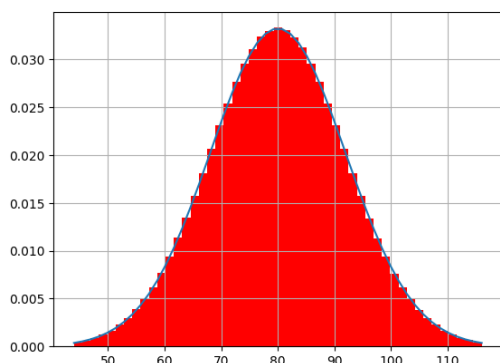

سوال سوم

ابتدا میتوانیم برای شهود بهتر نسبت به موضوع، نمودار هیستوگرام اسکیل شده و `plot` را برای این توزیع بکشیم:

```
# we can draw plot
fig, ax = plt.subplots()
test_values = np.linspace(normal_mean-
3*normal_standard_deviation,normal_mean+3*normal_standard_deviation)
ax.plot(test_values, normal_distribution.pdf(test_values))
ax.grid()
# or histogram
ax.hist(np.random.normal(normal_mean,normal_standard_deviation,samples_count), test_values,
density = True, color='red')
plt.show()
```

که داریم: (تعداد نمونه ها 5000000 هست تا نتیجه ی هیستوگرام و plot که به دو روش مختلف کشیده شده اند مشابه شوند)

برای این سوال نیز در بین انتخاب دو روش محاسبه ی تئوری و عملی به مشکل خوردم در نتیجه هر دو را نوشتم که در ادامه جزییات آنها را خواهم گفت

*روش تئوری

برای روش تئوری، ابتدا یک توزیع نرمال با پارامترهای گفته شده میسازیم:

```
normal_distribution = norm(normal_mean, normal_standard_deviation)
```

حالا برای این متغیر، تمام توابع احتمالاتی مانند pdf, cdf, ppf را داریم
ppf همان تابع معکوس cdf است:

```
# F(x) = 0.9 => x = ppf(0.9)
```

در نتیجه پاسخ بخش های مختلف سوال براحتی بدست می آیند:

```
best_students_min_score_theory = normal_distribution.ppf(0.9)
max_score_in_second_square_theory = normal_distribution.ppf(0.5)
max_score_in_third_square_theory = normal_distribution.ppf(0.75)
less_than_80_prob_theory = normal_distribution.cdf(80)
less_than_90_prob_theory = normal_distribution.cdf(90)
between_80_and_90_theory = less_than_90_prob_theory - less_than_80_prob_theory
```

که در آن برای بخش اول سوال داریم:

```
# F(x) = 0.9 => x = ppf(0.9)
```

و برای بخش دوم هم چارک دوم همان صدک 50ام و چارک سوم همان صدک 75ام است پس عددی چارک دوم است که $F(x) = 0.5$ که یعنی نمره ای که 50 درصد بچه ها نمره ای کمتر از آن گرفته اند و چارک

سوم هم یعنی $F(x) = 0.75$ که یعنی نمره ای که 75 درصد بچه ها نمره ای کمتر از آن گرفته اند در نتیجه با کد زیر میتوان حوزه ای که نمرات بین چارک دوم و سوم میسازند را یافت:

```
max_score_in_second_square_theory = normal_distribution.ppf(0.5)
max_score_in_third_square_theory = normal_distribution.ppf(0.75)
```

که ابتدای بازه همان `max_score_in_second_square_theory` است و انتهای بازه همان `max_score_in_third_square_theory` است. پس خروجی اینگونه است:

```
best_students_min_score_theory: 95.3786187865352
scores_between_second_and_third_square_theory:
80.0 to 88.09387700235298
between_80_and_90_theory: 0.29767161903635686
```

و مقادیر دریافت شده با هر بار ران کردن ثابت هستند زیرا از توابع و فرمول های ثابت تئوری بدست آمده اند.

*روش عملی

در این روش ابتدا یک دسته متغیر تصادفی نرمال تولید میکنیم :

```
test_values = np.random.normal(loc = normal_mean, scale=normal_standard_deviation, size =
samples_count)
```

و سپس تمام کارها را روی همان انجام میدهیم در نتیجه با هر بار ران کردن پروژه به نتایج جدیدی میرسیم که حاصل از `train` شدن همان دسته متغیر تصادفی است، برای دو بخش اول سوال براحتی از تابع `صدک` استفاده میکنیم :

```
best_students_min_score_practical = np.percentile(test_values, 90)
max_score_in_second_square_practical = np.percentile(test_values, 50)
max_score_in_third_square_practical = np.percentile(test_values, 75)
```

اما برای بخش سوم سوال نیاز داریم که CDF را بیابیم پس:

```
sorted_values = np.sort(test_values)
n = len(sorted_values)
cdf = np.arange(n + 1) / n
less_than_80_prob_practical = cdf[np.searchsorted(sorted_values, 80, side='right')]
less_than_90_prob_practical = cdf[np.searchsorted(sorted_values, 90, side='right')]
between_80_and_90_practical = less_than_90_prob_practical - less_than_80_prob_practical
```

ابتدا مقادیر تصادفی را سورت کرده و سپس یک آرایه با اعداد $1/n$ تا n/n بطور موازی با آن تعریف میکنیم سپس برای یافتن CDF هر مقدار، از سمت راست آرایه ی دوم شروع کرده و اولین جایی که در آرایه ی سورت

شده، به آن مقدار رسیدیم را از آرایه ی CDF میخوانیم که آنجا همان مقدار CDF مدنظرمان است. پس خروجی یکی از دفعاتی که ران کردم اینگونه است: (فرض کردم samples_count = 5000000 است)

```
best_students_min_score_practical: 95.37995586818414
scores_beween_second_and_third_square_practical: 79.99521479295157 to 88.0854637738718
between_80_and_90_practical: 0.2976278
```

پس چون تعداد نمونه ها زیاد بود خروجی بخش تئوری با عملی تفاوت زیادی نمیکرد.

سوال سوم (امتیازی)

ابتدا فرضیاتم را بیان و توجیح میکنم:

اولا که نمرات بچه ها حدودا از 20 نمره است اما ممکن است برخی ها با نمرات امتیازی به بالای 20 هم برسند. از طرفی در هر کلاسی معمولا بالای 70 و 80 درصد بچه ها پاس میشوند که یعنی نمره ی بالای 12 دارند، پس بعنوان یک حدس حدودی میانگین نمرات بچه ها در هر سه درس را 16 گرفتم و میزان انحراف معیار این نمرات را هم 1.5 گرفتم تا اگر توزیع کل را نمایی بگیریم، اکثر نمرات در بازه ی $3 * 16 - 16 = 20.5$ تا $11.5 = 1.5$ بیوفتند، و طبق همین تقریب، پارامتر های سه توزیع را تعیین کردم:

برای توزیع پواسون: میانگین نمرات را 16 گرفتیم پس پارامتر لاندرا در پواسون که مساوی با میانگین و واریانس مقادیر هم هست را 16 میگیریم

برای یکنواخت: طبق محاسبات قبلی، نمرات بین 11.5 تا 20.5 هستند پس سر و ته توزیع را 11.5 و 20.5 گرفتم

برای نمایی: تنها پارامتر موجود لامبدا است که $1/\lambda$ لامبدا مساوی میانگین است در نتیجه اگر قرار بود مستقیما لامبدا را بگذاریم، $1/16$ انتخاب منطقی ای بود اما در آرگومان متودی که برای تابع نمایی داریم، همان $1/\lambda$ گذاشته میشود پس همان 16 را میگذاریم.

در نتیجه داریم:

```
scores_mean = 16
scores_standard_deviation = 1.5 #scores between 16-4.5 and 16+4.5
```

ابتدا تعداد سمپل هایی از هر متغیر تصادفی که قرار است دریافت شده و از آنها میانگین بگیریم را تعیین میکنیم:

```
samples_count = 10000
```

سپس تعداد میانگین هایی که قرار است حساب کنیم و ثابت کنیم اجماعا دارای توزیع نمایی هستند را تعیین میکنیم:

```
means_count = 10000
```

پس برای هر توزیع قرار است به تعداد 10000 بار هر بار 10000 تا نمونه بگیریم و میانگین آنها را حساب کنیم و نهایتا توزیع بین میانگین ها را حساب کنیم:

برای گسسته با توزیع پواسون داریم:

```
means_sample_poisson = np.array([sum(np.random.poisson(lam=scores_mean, size=samples_count))/samples_count for i in range(means_count)])
```

برای فیزیک با توزیع یکنواخت داریم:

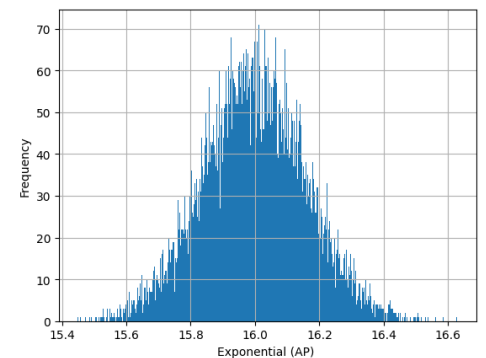
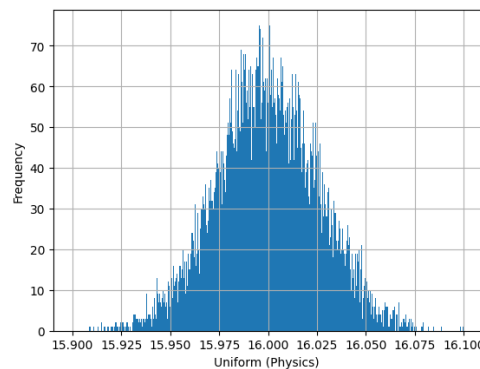
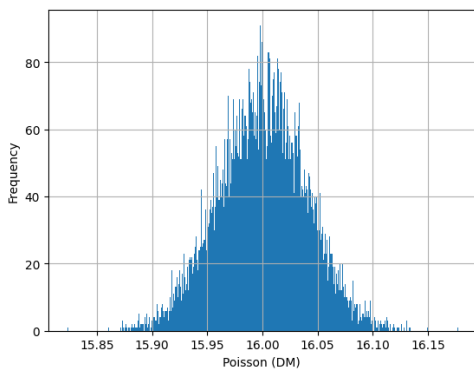
```
means_sample_uniform = np.array([sum(np.random.uniform(low=scores_mean-3*scores_standard_deviation, high=scores_mean+3*scores_standard_deviation, size=samples_count))/samples_count for i in range(means_count)])
```

و برای AP با توزیع نمایی داریم:

```
means_sample_exp = np.array([sum(np.random.exponential(scale=scores_mean, size=samples_count))/samples_count for i in range(means_count)])
```

پس الان 3 توزیع از میانگین ها داریم که لازم است رسم کنیم و شباهتشان با توزیع نمایی را بررسی کنیم:

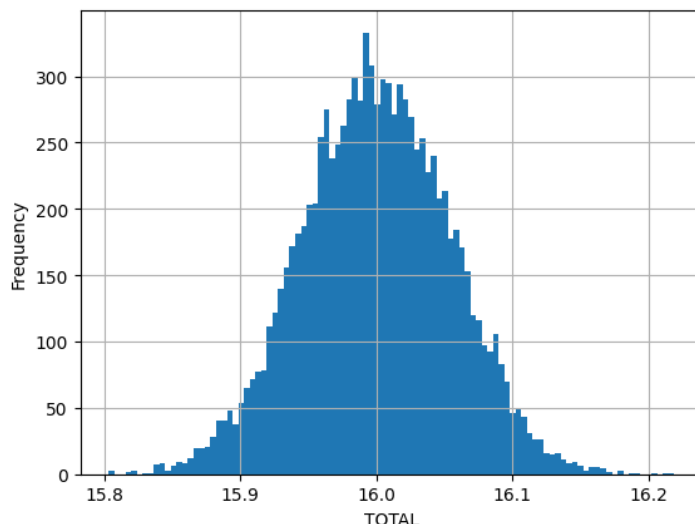
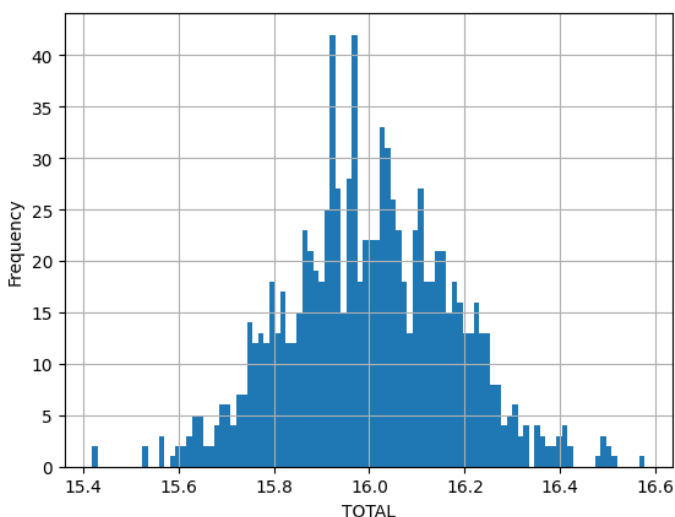
*مقادیر رسم شده با samples_count = 10000 و means_count = 10000 و bins = 500 در هر هیستوگرام میباشد و هیستوگرام ها اسکیل شده اند تا مجموعشان 1 شود:

در نتیجه همانطور که انتظار می رفت تک تک توزیع ها به سمت یک توزیع نمایی میل کردند که حالا چون پارامترها را از قصد طوری تنظیم کردم که میانگین نهایی مساوی 16 شود، همگی به توزیع نرمالی با میانگین 16 میل کرده اند.

از طرفی اگر توزیع مجموع این سه تا را هم رسم کنیم و آنرا اسکیل کنیم دوباره، داریم:

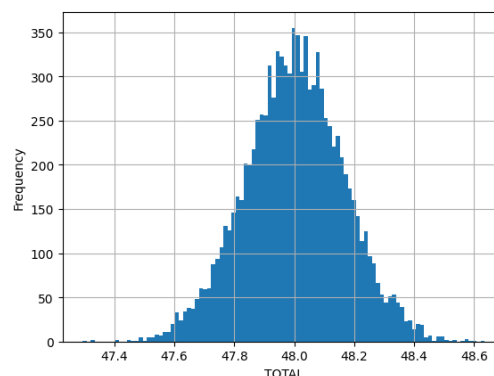
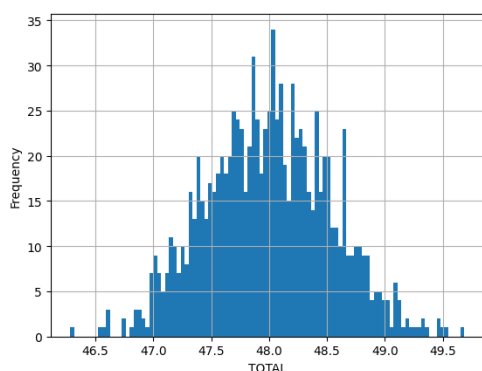
```
plt.hist((means_sample_poisson+ means_sample_uniform+means_sample_exp)/3, bins=500)
```


در هر دو تصویر مقدار $\text{bins} = 100$ است اما در سمت راست مقدار $\text{samples_count} = 10000$ و $\text{means_count} = 10000$ است و در سمت چپ $\text{samples_count} = 1000$ و $\text{means_count} = 1000$ است پس با افزایش تعداد نمونه گیری ها، توزیع حاصل از تک تک مجموع میانگین ها و همچنین توزیع کلی حاصل از حاصل جمع کلی تمام میانگین ها، بیشتر به نرمال میل میکند

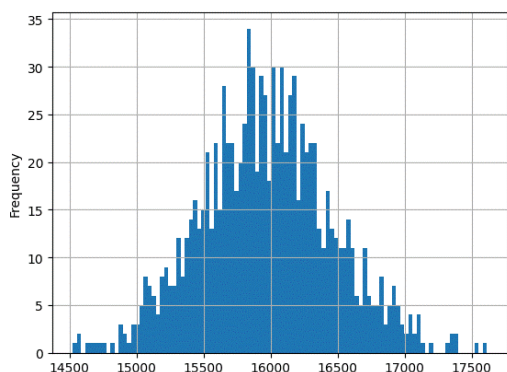
اگر هم با تقسیم بر 3 کردن اسکیل نکنیم، به همین حالتی برای مجموع سه توزیع داریم (سمت راست با تعداد سмпل های بیشتری کشیده شده)

پس نهایتا به حالتی شبیه نرمال رسیدیم با میانگین $48 = 16 * 3$

البته این قضیه ی حد مرکزی درباره ی متغیر هایی از فقط یک توزیع که دقیقا شبیه هم هستند صادقتر است، و اگر قرار باشد از توزیع های مختلف در کنار هم استفاده کنیم باید تعداد بسیار بالا برود یا همانند این کاری که الان کردم، پارامتر های آنها را حدودا شبیه به هم انتخاب کنیم.

در کل هم اگر از توزیع ها میانگین نمیگرفتیم و همینطوری جمع میزدیم، به ازای هر n متغیر تصادفی از نوع X با میانگین m و انحراف معیار s ، نهایتا حاصلجمع آنها به یک Y از توزیع نرمال با میانگین nm و انحراف معیار $sn^{0.5}$ میرسید

سوال چهارم

این سوال بسیار شبیه به سوال دوم است با این تفاوت که در آنجا بدلیل کم بودن مقدار P در نهایت توزیع پواسون تقریب بهتری بود اما اینجا چون مقدار p نزدیک به 0.5 است و فقط مقدار n است که زیاد است، تقریب نرمال بهتر است.

*بخش 1:

دقیقا مثل سوال 2 ابتدا پارامتر ها را معادل سازی میکنیم و یک تعدادی برای `samples_count` در نظر میگیریم:

```
Probability = 0.45
Num_of_bernollies = 7072
poisson_mu = Probability * Num_of_bernollies
normal_mean = Probability * Num_of_bernollies
normal_standard_deviation = np.sqrt(Probability * (1-Probability) * Num_of_bernollies)
samples_count = 500000
```

حالا باز دو روش برای محاسبه ی احتمال ها داریم: دستی و تئوری.

در نتیجه ابتدا به روش دستی عمل کرده و PMF را برای متغیر دوجمله ای و پواسون می یابیم:


```
def calculate_prob_of_binomial_x(x):
    return sum(np.random.binomial(Num_of_bernollies, Probability, samples_count) ==
x)/samples_count
def calculate_prob_of_poisson_x(x):
    return sum(np.random.poisson(poisson_mu, samples_count) == x)/samples_count

discrete_test_values = np.arange(np.floor(normal_mean-3*normal_standard_deviation),
np.floor(normal_mean+3*normal_standard_deviation))
continuous_test_values = np.linspace(normal_mean-3*normal_standard_deviation,
normal_mean+3*normal_standard_deviation)

binomial_probs = np.array([calculate_prob_of_binomial_x(t)
    for t in discrete_test_values])
poisson_probs = np.array([calculate_prob_of_poisson_x(t)
    for t in discrete_test_values])
```

*مقادیر بازه ی تغییر x را از $normal_mean-3*normal_standard_deviation$ تا $normal_mean+3*normal_standard_deviation$ گرفتیم چون طبق قواعد ریاضیاتی میدانیم اغلب مقادیر توزیع نرمال و در نتیجه حدودا توزیع دوجمله ای و پواسون، در این حوزه قرار دارند.

و برای رسم آنها هم داریم:

```
ax.plot(discrete_test_values, binomial_probs,
    color='#285734', label="Binomial Distribution", marker = 'o')
ax.plot(discrete_test_values, poisson_probs,
    color='#85212b',label='Poisson Distribution', marker = 'o')
```

*بدیهتا میتوانسیم به روش تئوری و با تابع PMF هم مثلا برای پواسون یا دوجمله ای را حساب کنیم، اما در آن صورت همواره به پاسخ ثابتی میرسیدیم که از فرمول تئوری ناشی میشود:

```
ax.plot(discrete_test_values, poisson.pmf(discrete_test_values, poisson_mu),
    color='#85212b',label='Poisson Distribution', marker = 'o')
ax.plot(discrete_test_values, binom.pmf(discrete_test_values,Num_of_bernollies,
Probability),
    color='#285734',label='Binomial Distribution', marker = 'o')
```

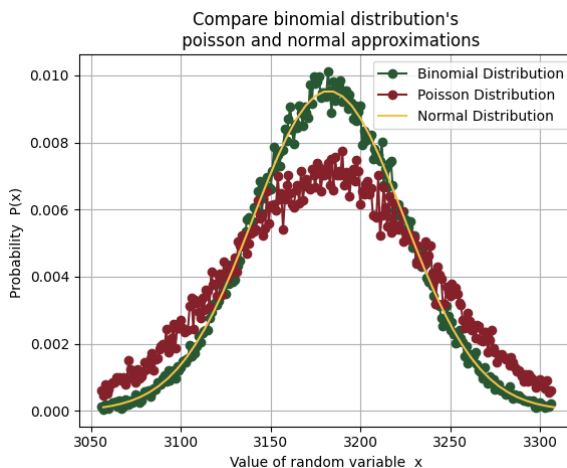
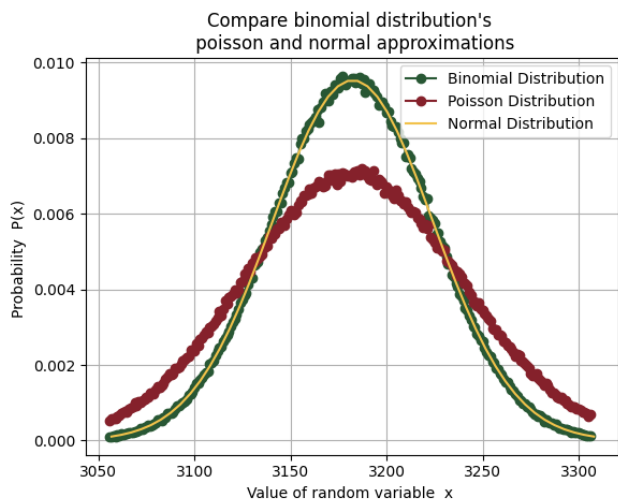
و برای نرمال از همین روش تئوری پیش میرویم:

```
ax.plot(continuous_test_values, norm.pdf(continuous_test_values, normal_mean,
normal_standard_deviation),
    color='#f2c24b', label='Normal Distribution')
```

نهایتا برای این بخش داریم:

`samples_count = 1000000`

`samples_count = 50000`

نمودار ها را نقطه ای کشیدم جهت تنوع دادن نسبت به سوال 2، و اینکه نویز ها بطور جالبتری مشخص میشوند اینگونه.

*بخش 2:

همانطور که گفتم، برای نرمال از محاسبات تئوری حدودی استفاده کردم به همین دلیل نویز ندارد در نمودارش، اما به هر حال به نتیجه ای که منتظرش بودیم رسیدیم، یعنی در این مسئله در در نتیجه کلا در مسائلی که در توزیع دو جمله ای مقدار n زیاد میشود اما مقدار p همچنان کم نیست و در حدود 0.5 است، تقریب نرمال تقریب بسیار بهتری نسبت به پواسون است. و درست است که توزیع نرمال توزیع پیوسته است اما میتوان با اعمال تصحیح پیوستگی در حین محاسبه ی احتمال ها، به نتایجی همانند نمودار های بالا رسید و نتیجه گرفت که تقریب نرمال بهتر است، از طرفی اگر هم تفاوتی بین دوجمله ای و نرمال باشد، بیشتر در حول میانگین آن است که اتفاقا مقدار $p(x)$ هم بیشتر است در نتیجه نهایتا درصد نویز نسبت به مقدار P خیلی زیاد نبوده و این تقریب مخصوصا در ابعاد بزرگ نمونه ها تقریب خوبیست در حالی که پواسون هم پیک کوتاه تری دارد و هم انحراف معیار بیشتری دارد و سریع تر پخش میشود نسبت به دو توزیع دیگر

در حالت بعدی همه ی سه توزیع را بطور دستی حساب کرده و هیستوگرام میکشم:

```
fig, ax = plt.subplots(1, 3)
ax[0].hist(np.random.binomial(Num_of_bernollies, Probability,
                             samples_count), density=True, color='#285734', bins= 30)
ax[1].hist(np.random.normal(normal_mean, normal_standard_deviation,
```

```

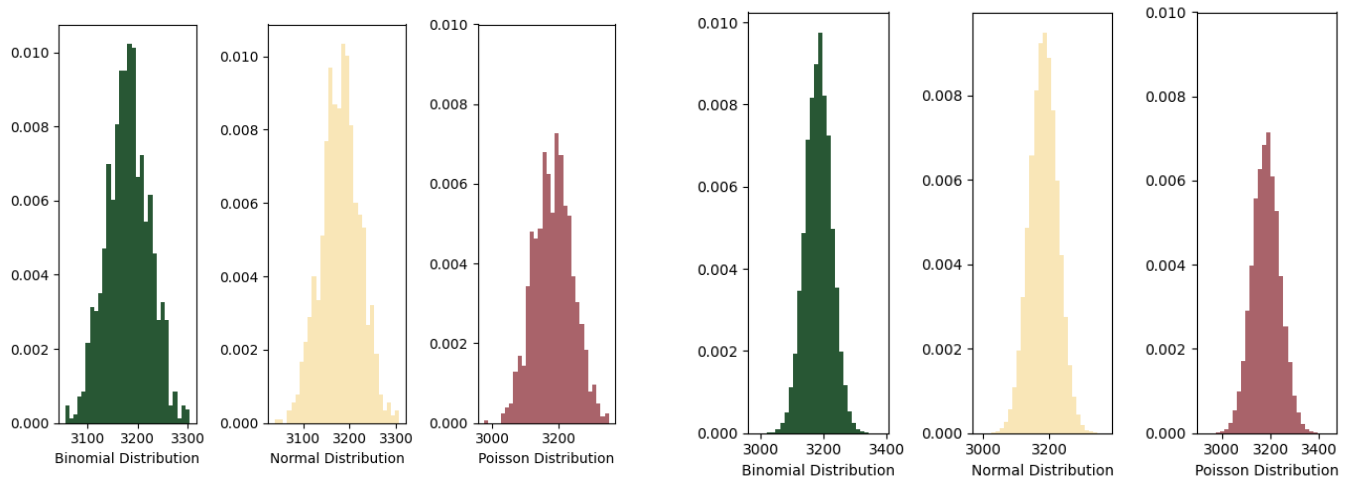
        samples_count), alpha=0.4, density=True, color='#f2c24b', bins= 30)
ax[2].hist(np.random.poisson(poisson_mu, samples_count), alpha=0.7, density=True,
color='#85212b', bins= 30)

```

در هر دفعه یک نمونه ی تصادفی به اندازه ی مشخص شده ساخته می شود و سپس هیستوگرامش رسم شده و سپس با ارگومان `density=true` آنرا اسکیل میکنیم تا به حالت احتمالاتی برسد. و داریم:

`samples_count = 1000`

`samples_count = 1000000`

با توجه به نمودار ها کاملاً مشخص است توزیع پواسون هم پیک کوتاه تری دارد و هم از لحاظ پخش شدگی، در نزدیک 3000 و 3400 مقدار بیشتری نسبت به دو توزیع دیگر دارد که یعنی انحراف معیارش بیشتر است و در نهایت نرمال تقریب بهتریست.